

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 214/22

V Luxemburgu 22. decembra 2022

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-237/21 | Generalstaatsanwaltschaft München (Žiadosť o vydanie do Bosny a Hercegoviny)

Vydanie občana Únie do tretieho štátu na účely výkonu trestu možno odôvodniť snahou zabrániť riziku beztrestnosti

O taký prípad ide najmä vtedy, keď je dožiadaný členský štát v zmysle medzinárodného práva povinný vydať dotknutú osobu a tretí štát, ktorý o vydanie žiada, nesúhlasí s výkonom trestu na území dožiadaného členského štátu

Bosna a Hercegovina požiadala Nemecko, aby na účely výkonu trestu odňatia slobody vydalo bosnianskeho štátneho príslušníka, ktorý má aj chorvátsku štátnu príslušnosť, čo znamená, že je občanom Únie.

Podľa Vyššieho krajinského súdu Mníchov (Nemecko) je Nemecko v zásade povinné vydať dotknutú osobu vzhľadom na záväzky voči Bosne a Hercegovine vyplývajúce z Európskeho dohovoru o vydávaní.

Vnútroštátny súd sa však pýta, či právo Únie bráni vydaniu vzhľadom na právo občanov Únie slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov, ale tiež vzhľadom na zákaz diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti. Základný zákon Nemecka totiž zakazuje vydanie Nemcov do tretích štátov. Za takých okolností právo Únie umožňuje rozdielne zaobchádzanie medzi Nemcami a štátnymi príslušníkmi iných členských štátov, ktorí majú rovnako ako dotknutá osoba trvalý pobyt na nemeckom území – a to v tom zmysle, že na druhých uvedených štátnych príslušníkov sa tento zákaz nevzťahuje –, len v prípade, že tento rozdiel sa zakladá na objektívnych kritériách a je primeraný legitímnemu cieľu sledovanému vnútroštátnym právom.

Vyšší krajinský súd Mníchov mal pochybnosti o uplatnení judikatúry Súdneho dvora v prípade, že existuje povinnosť vydania v zmysle medzinárodného práva a obrátil sa na Súdny dvor. Poukázal na to, že nemecké orgány informovali o žiadosti o vydanie chorvátske orgány, tie však nereagovali. Podľa nemeckého práva by pritom **dotknutá osoba mohla vykonať svoj trest v Nemecku, ak by s tým Bosna a Hercegovina súhlasila**.

Súdny dvor vo svojom dnešnom rozsudku odpovedal, že za týchto okolností sa dožiadaný členský štát (**Nemecko**) **musí aktívne usilovať o takýto súhlas, aby mohol byť trest vykonaný na jeho území a aby sa tak zabránilo riziku beztrestnosti, pričom je potrebné v súvislosti s dotknutým občanom zvoliť opatrenie, ktoré menej zasahuje do jeho slobody pohybu ako vydanie do tretieho štátu**.

Ak však tento tretí štát nesúhlasí, právo Únie (v tomto prípade z neho vyplývajúce právo občanov Únie slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov, ako aj zákaz diskriminácie) **nebráni tomu, aby dožiadaný členský štát (Nemecko) pristúpil k vydaniu dotknutého občana Únie v zmysle medzinárodného dohovoru. Inak by existovalo riziko beztrestnosti tejto osoby**.

Je však dôležité pripomenúť, že vydanie je v zmysle Charty základných práv Európskej únie vylúčené, ak existuje vážne riziko, že dotknutá osoba bude v dotknutom členskom štáte vystavená trestu smrti, mučeniu

alebo inému neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie a zhrnutie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Zostaňte v spojení!

